

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti opfordres regeringen til inden årets udgang at fremsætte forslag om ændring af straffelovens § 265, således at grovere eller vedholdende fredskrænkelser bliver gjort direkte strafbare uden krav om forudgående advarsel. Baggrunden for forslaget er en konkret sag fra Assens om omfattende telefonchikaneri.

Lad mig sige med det samme, at jeg selvfølgelig har fuld forståelse for, at det må være meget belastende og må opleves som meget uacceptabelt at blive udsat for en så systematisk gennemført telefonchikaner som den, der er tale om i sagen fra Assens.

Når det er sagt, så må jeg sige, at jeg mener, det er forkert, når forslagsstillerne i bemærkningerne skriver, at politiet i sagen fra Assens har stået magtesløst over for chikaneriet. Tværtimod har Assens Politi løbende givet medlemmer af den familie, der foretager de chikanøse telefonopringninger, advarsler mod at kontakte en lang række navngivne personer. De advarsler er hidtil blevet respekteret af de pågældende. Det vil sige, at de personer, familier, som de har fået advarsel mod at kontakte, er forskånet for chikane i hvert fald 5 år efter, at tilholdet er givet.

Efter min opfattelse er sagen fra Assens derfor tværtimod et eksempel på, at man også i denne type sager kan komme langt inden for den eksisterende lovgivning. Det kræver blot en målrettet efterforskning.

På baggrund af sagen fra Assens bad jeg sidste forår Politimesterforeningen i Danmark om en udtalelse om de øvrige politikredses erfaringer med sager af samme karakter som sagen fra Assens. Af de svar, der kom ind, fremgik det, at ingen andre politikredse havde haft sager, som i omfang og grovhed svarede til Assenssagen. Vi kan altså konstatere, at Assenssagen er enestående i karakter og omfang.

Det er rigtigt, som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at Politimesterforeningen i sin udtalelse siger, at foreningen kan støtte et forslag om at skabe mulighed for at straffe i videre omfang, end der i dag er mulighed for efter straffelovens § 265.

Der er imidlertid en række vanskeligheder forbundet med at ændre straffelovens § 265. Straffelovrådet har tidligere overvejet, om man kunne ændre straffelovens § 265, så grovere fredskrænkelser blev gjort direkte strafbare, altså strafbare uden forudgående advarsel. Det kunne Straffelovrådet ikke anbefale.

Straffelovrådet pegede i den forbindelse på, at det ville være et problem at afgrænse det strafbare område. Det skyldes, at § 265 omfatter en række helt dagligdags handlinger, der ikke i sig selv er truende, fornærmende og lign. Det kan f.eks. dreje sig om telefoniske henvendelser, breve eller fremmøde ved den pågældendes bopæl.

Efter de gældende regler er det altså ikke afgørende, om henvendelsen i sig selv kan siges at være f.eks. truende eller fornærmende. Det afgørende er, om den person, der modtager henvendelsen, oplever den som ubehagelig eller forstyrrende.

Straffelovrådet pegede også på, at det uden et krav om forudgående advarsel vil være svært at bevise, at gerningsmanden har forsæt til lovovertrædelsen. Der foreligger nemlig ikke forsæt, hvis gerningsmanden ikke forstår, at hans handling virker krænkende. Hvis der på forhånd er meddelt en advarsel, undgås problemerne med gerningsmandens forsæt. Det skyldes, at gerningsmanden ved advarsel er blevet gjort opmærksom på, hvad det er, den pågældende skal lade være med at gøre for fremtiden.

Endelig peger Straffelovrådet også på, at grovere tilfælde af chikane, hvor der er tale om egentlige trusler, vold, blufærdighedskrænkelser eller husfredskrænkelser, er strafbare efter anden bestemmelse i straffeloven, også uden forudgående advarsel.

Jeg er selvfølgelig enig med forslagsstillerne i, at Straffelovrådets udtalelse fra 1988 ikke er eviggyldig. Jeg er også enig i, at der må lægges vægt på Politimesterforeningens udtalelse, og jeg er meget opmærksom på de problemer, der peges på i udtalelsen.

Jeg mener imidlertid samtidig, at det er værd at hæfte sig ved det, Politimesterforeningen oplyser om, at Assenssagen er enestående i omfang og grovhed. Der er altså ikke noget, der tyder på, at telefonchikane i et sådant omfang generelt er et problem.

Jeg lægger også vægt på, at hverken beslutningsforslaget eller Politimesterforeningens ud-